

חוגינו

גליון ל'ד
פר' שמיני
שבת החודש

זמני התפילות לשבת

שחרית.....8:00
מנחה גדולה.....1:15
מנחה קטנה.....6:31
מעריב מוצ'ש.....7:43

זמני התפילות לחול

שחרית.....7:00
מנחה.....6:56
שיעור משנה ברורה
מעריב.....7:36

לקבלת הגליון במייל
ולכל ענייני הגליון

choogainoo@gmail.com

יו"ל ע"י צעירי 'חוג חתם סופר' זכרון מאיר ב"ב תשפ"ד

פרק אחרון מתולדות רבינו יוסף חיים זוננפלד זצ"ל מרא דארעא דישראל

המשך משבוע שעבר: כל שישים שנות ישיבת רבינו בעיה"ק ירושלים היו רוויות מאבקים, תחילה היו אלו אנשי המיסיון אחריהם המשכילים והרפורמים ואחריהם הציונים, הצד השווה שבהם שכולם ניסו לנעוץ טלפיהם בחומות הקדושה של ירושלים עיה"ק, וגדולי ירושלים ניהלו כנגדם מלחמת קודש לשמור על פך השמן הטהור. החל מיומו הראשון בירושלים היה רבינו בראש הלוחמים, תחילה תחת הדרכת רבו רבינו אברהם שאג זי"ע, ואח"כ תחת מהרי"ל דיסקין ואחריו תחת רבי שמואל סלנט, תמיד היה רבינו עומד בחוד החנית והולך ללא שום חת ומורא לעשות כרצון רבותיו. ועל כולנה מאז פטירת האב"ד רבי שמואל סלנט

אז ניצב רבינו כמלאך ה' העומד בראש המחנה, והנהיג בתבונתו ובפקחותו הנודעת את ספינת היהדות המיטלטלת בגלים הסוערים שעברו עליה בימים ההם, והתווה את דרכה של היהדות החרדית בארה"ק. לצד היותו גיבור לובש מלחמה להעמדת הדת על תילה, היה רבינו אב מלא רחמים לכל יהודי באשר הוא, מעולל ועד זקן ראו בו כולם אב רחימאי אשר בענוותנותו ובגאונות מידותיו הפליא להיטיב לכל אשר נברא בצלם. רבים מספור הם הסיפורים על הפשטות והטבעיות בה גמל חסד לכל חי. ביתו הדל בו בחר מול מקום המקדש שימש מקום עליה לרגל לכל גדולי ישראל ולהבדיל למדינאים מפורסמים שביקרו בירושלים, וכולם התפעלו מחכמתו ושנינותו של רבה הישיש של ירושלים. מסופר כי כנשיא כולל אונגארן היה צריך לעבור על ספרי החשבונות, ותוך דקות ספורות סיים, לפליאת הגבאים אמר כי יכול הוא לחזור בע"פ על כל הסכומים והחל לפרטם.. היה מגדולי בוני הארץ כאשר השכונות שמחוץ לחומות נבנו עפ"י עצתו והדרכתו, וכן מושבת פתח תקוה ועוד. פעל רבות למען חיזוק הדת במושבות החדשות שהוקמו אז ברחבי הארץ, ואף עמד בראש מסע הרבנים שנסעו בכל רחבי הארץ למען חיזוק היהדות. היה בחריפותו ובכוחו עד ליומו האחרון, בתענית אסתר האחרון לחייו עוד צם מעת לעת כמנהגו כל ימי חייו, גם ביום הפורים לא ויתר ועלה לשמוע קריאת המגילה. ביום י"ט אדר תרצ"ב נסתלק רבינו זי"ע, וכל מעשה תוקפו וגדולתו הלא הם כתובים על ספרי דברי הימים הרבים שהוציאו תלמידיו ומקורביו.



אוצר הספרים

דקהל "חוג חתם סופר" ז"מ
רח' האדמו"ר מגור 27 ב"ב

הודעה ובקשה

בס"ד לאחר השקעה מרובה הושלם סידורו מחדש של אוצר הספרים בבית מדרשינו, ובכלל זה גם עריכה מחודשת של קטלוג הספרים, בתוספת עשרות ספרים חדשים, ועוד חיידושים כפי שתחזינה עיניכם.

אך לצערנו במרוצת השנים נעלמו עשרות ספרים מביהמ"ד, ועל מנת שנוכל להוציא מתחת ידינו קטלוג מעודכן ומתוקן נבקש מכל מי שבידו ספר או היודע על מקום המצאותו לתחזירם מיידי או להודיע לגבאים.

וכאן המקום להזכיר שוב כי אסור להוציא שום ספר מבית המדרש, אפילו לא לזמן קצר, בלא שום הוראת היתר כלל וכלל !!

להלן רשימת הספרים החסרים:

<p>טוב לשון הקודש יד אפרים - על צואת ר' יהודה החסיד ישא ברכה - על הל' ברכות למה תתראו - מוסר מנחת ישראל מעט לועז - על מגילת אתר מקדש מעט - מוסר מותרת העבש"ט ור' פנחס מקוריין ענינים שביעית צירובין עין זוכר, מדבר קדמוניות, דבש לפי - אגדה פתחי דעת - ענינים - בשם מחבר: תעריבות צילוחא דשבעתתא - ב"ק פסחים צפנר דודי - על שו"ע קונטרס חשב האפד - מוסר שו"ת חשב האפד [ח"ב] שו"ת רבינו בנימין הלוי שו"ת שערי מישור שירת משה השלם שמחת אליהו - עה"ת ומועדים תורת בר' ג'ש - על תנ"ך תורת הבית - מוסר</p>	<p>איהל קדושים אהלי יעקב - סת"ם אוצר הפרושים - הגדה של פסח אמרי ישראל - על התורה, הדרך למוס' הש"ס אפיני מוס - על הש"ס אריאל - סר"ד"ס על פסוק ראשון שבתורה בית דוד - עניני חזקה בני יששכר - מועדים דבר אמת - מוסר דברי אליהו - תנ"ך דברי חיים - עה"ת דברי וזקאל שרגא - עה"ת דובר אמת - עה"ת דעת תרבות - ריבית דרך הנשר - עובדות חז"ל מחבר"ג אדלר דרך הנשר - דבש בפי - ענינים הר סיני - שושנת יעקב - עה"ת ודינא דגרמי וינן שמואל ויצל אברהם - ענינים בשבת זכרון אבות - שו"ת חז"ל בש"ס חסד לאברהם - נדה טהרת השולחן - כשרות המאכלים</p>
--	--

קהל חוג חתם סופר

זכרון מאיר בני ברק
בנסיונות מוסע אב"ד ר' יוסף חיים זוננפלד

ערב חג הפסח תשפ"ד

קמחא דפסחא

בהתקרב חג הפסח הבעל"ט וצרכי החג מרובים ובפרט לעת הזאת אשר היוקר מכביד על כלכלת הבית הננו פונים ומבקשים מכל חברי וידידי קהילתנו להרים ולתת את תרומתם עבור משפחות הנמצאים במצוקה ממתפללי מקום קדוש זה וכנפסק בשו"ע ריש הל' פסח המנהג לחלק לעניים לצורך הפסח ונזכה לחוג בדיעות את חג המצות.

**בברכה
הנהגלה**

**ניתן למסור לידי מורנו הרב שליט"א
ולהרב מנחם בנדיקט הי"ו**

בית המדרש
תלמוד תורה
כולל אנרכים
כולל בעלי בתים
שעורי תורה
קופת גמ"ח
אית בונים

הודוסר: 27 סטר בני ברק
טל: 03-6185861
פקס: 03-5783094

יריעה נרחבת לזכרו של המחנך הדגול הבלתי נשכח

מנהל הת"ת דקהילתנו מיום היווסדה

הר"ר יצחק זינגר זצ"ל

במלאות שני עשורים לפטירתו – כ"ח אדר תשס"ד

אנשי המקום שעוד זכרו את אביו המחנך הדגול, ראו לפי מזג רוחו כי נתברך בתחום החינוך לצעירי הצאן, הציצו לו לעסוק בחינוך ילדי ישראל בדרך ישראל סבא, תיכף בהיכנסו לתחום נתגלו בו כשרונותיו הברוכים לכונן התלמידים על במתי התורה והיראה. כמו כן העמידוהו בראש ניהול בית היתומים. באותם הימים שם עליו עינו ר' משה יוחנן שטרן ראש החברא קדישא דגראסוורדיין ובחר בו לחתן לבתו. בקהילות באונגארן היה נהוג שגם הנשואים אינם חובשים את עטרת הטלית על ראשם, רק כאשר זכו לכתרה של תורה, זכה ר' יצחק בבחרותו להגיע לכתר תורה וכתר שם טוב, ותיכף בנישואיו הורה לו הרב להתעטר בטלית עלי ראשו.

לא עברו לר' יצחק אלא ימים מועטים מנישואיו להסתופף בצל חותנו, ובסיון תש"ד הגלה יחד עם משפחת חותנו למחנות העבודה שם העבידים בעבודות פרך ושם אף נספה חותנו וחלק ממשפחתו, אך ר' יצחק הועידוהו מן השמים להיות נידון לחיים, כשמלאך מן השמים היה מפלס דרכו בין החיצים והבליסטראות שלא יפגעו בו לרעה. [ראה יריעה נפרדת אודות הניסים שסיבבוהו בימים ההם.] ר' יצחק ראה בהצלחתו מהתופת שליחות להקים הדור מחורבנו ולהעמיד תורה על תילה, ותיכף לאחר שוך המלחמה שם פעמיו יחד עם זוגתו שניצלה גם היא באופן נסי, למחנה העקורים בעירת ברעגענץ שבאוסטריה, שם היה מצליח ברוח החיים שפיעמה בו להפיח חיים בנפשות האומללות של אודים המוצלים מאש, ומחזק ומאמץ ברכים כושלות. היה משקיע הרבה מזמנו ומרצו לשדך בין הניצולים כשהוא וזוגתו משמשים כשושבינים ודואגים לצרכיהם.

עם פתיחת שערי ארץ הקודש ארזו חפציו ושם פעמיו להתישב בה. בתחילה קבע מושבו בשכונת דיר יאסין [כיום חלק מגבעת שאול] בשכונת לש"ב רבנו הגרי"ש אונגר זצ"ל ששימש אז כרב המקום. בשנת תשט"ז ביקשו חברי חוגינו להקים את הת"ת לבני הקהילה, הציע ר' ירמיה פלדמן שזכר את הצלחתו הגדולה של ר' יצחק בחינוך בעיר מולדתו, להעמידו בראש הניהול הרוחני של הת"ת. בברכת רבנו הדעת סופר נאות ר' יצחק לקבל ע"ע תפקיד רם זה.

ר' יצחק לימינו של רבינו הדעת סופר בבחינתו בת"ת. ניסן תשי"ז



ביום ראשון הקרוב יצינו אלפי תלמידי ובוגרי הת"ת דקהילתנו שני עשורים לפטירתו של מחנכם ומורה דרכם הנערץ רבי יצחק זינגר זצ"ל, שניהל וניווט ברמה את הת"ת מיום היווסדה עד לעת פטירתו, אלפי תלמידים עברו תחת שבטו, כשהם נושאים עמם עד עצם היום הזה את המטען הרוחני, אמונה טהורה אהבת התורה ויראת שמים ושמירת מסורת אבותינו, שהקרין עליהם בגירסא דינקותא אשר לא מש עד זקנה ושיבה.

ר' יצחק נולד בשנת תרע"ט בגרוסוורדיין לאביו הרה"ג ר' יעקב יוסף אשר היה מוכר כת"ח ובעל דרשן ומחנך בחסד עליון בשיטת החינוך המסורה מאבותינו. בהיותו בן חמש שנים בלבד נתייתם מאביו הגדול, אז פרס עליו חסותו אבי אמו רבינו הגאון הגדול רבי משה שמעון הלוי זצ"ל אב"ד פרונקירכן ובעל 'ישמח לב', כשהוא עוקב על כל צעד ושעל מחינוכו של נכדו החביב. בימי שהותו בצל קורת זקיננו הגדול זכה רבי יצחק לעקוב אחר הליכתו בקודש ולשאוב מלא חפניים אהבת תורה ויראה טהורה כשידיו לא מש מתוך ידיו ועיניו צדות אחר אורחות חייו של גדול בישראל. כל ימיו היה מספר בערגה אודות אותם שנים שזכה לשהות בצל הקודש של זקיננו זי"ע. פעם כשבא לעודד את תלמידיו לשנן משניות, סיפר כי באותם שנים התעורר פעם לפנות בוקר וראה את זקיננו יושב ומשנן משניות בע"פ, ושאלו וכי אחר שבקי בש"ס ופוסקים צריך עדיין לשנן משניות. השיבו זקיננו אני עושה סייג לתורה שע"י המשניות משתמרים הידיעות בכל התורה. עוד סיפר כי פעם הוצרך לנסוע ברכבת והיה לו שעה עד לביאת הרכבת, אמר לו סביו: א"כ יש לנו עוד שלושת רבעי שעה ללמוד, והתיישב עמו ללמוד דף במסכת זבחים. כך נתגדל ר' יצחק תחת חינוכו של זקנו הגדול שנחרת בו לכל חייו.

כשהגדיל ונכנס לעול מצוות גלה למקום תורה, ופנה לישיבתו של הגאון רבי ישעיה זילברשטיין זצ"ל אב"ד ווייטצען ובעל 'מעשי למלך' כשצולל שם במים אדירים בים התלמוד ושותה בצמא מדברי רבותיו. לאחר סיום חק לימודיו שם פנה לישיבתו של הגאון רבי ישראל שמעון פאזן זצ"ל אב"ד שאפראן שם זכה לכתרה של תורה כשמילא כריסו בש"ס ופוסקים, ואף זכה שראש הישיבה שם עליו עינו וקירבו מאד ואף הסיבו בין המסובין על שולחנו ודאג בגופו ומאודו שלא יחסר לו כל טוב די מחסורו ברוחניות ובגשמיות. בהמשך אף זכה לשאוב מבארה של תורה בישיבת מטרסדורף, אך לא ארכו לו שם הימים כי נכפתה עליהם השעה ונסגרה הישיבה מחמת המציק.

כשהחלו קולות המלחמה, ר' יצחק ששהה אז בישיבה ששכנה באוסטריה, החליט להועיד פניו לעבר גרוסוורדיין עיר מולדתו שהיתה אז בטוחה יותר. בניסי ניסים כשזכות אבותיו מסייעתו הגיע למחוז חפצו שלם בגופו וברוחו, אך בעירום וחוסר כל.

ניסי הצלתו בימי הזעם

כפי שנכתב לעיל, כשסופחה אוסטריה לגרמניה הנאצית שהה ר' יצחק בישיבה במטרסדורף שבאוסטריה, ומיד שם פעמיו לעבר גרוסוורדיין. בדרכו עבר בוינה הבירה להיפרד מאמו, ואז הוא שם לב שדרכונו אבד. אמו השיגה לו מסמכים מזויפים שיוכל לנוס ולהציל את חייו. באכסניה הבחין ביהודי בעל צורה היושב בפנינתו כל היום על התורה ועל העבודה, ונודע לו שזהו הרב מאלטשטאט הגאון רבי יצחק ירוחם זצ"ל בעל שו"ת ברכת חיים שברח לוינה. ר' יצחק ניגש לקבל ברכת הדרך לינצל מכל הסכנות האורבות לו בדרכו. האלטשטאטער רב בירכו ומסר לו עצה נוראה להינצל: בכל פעם שתקלע לסכנה, תאמר את התיבות 'יבוא המלך והמן היום' ותכוין את הר"ת שם הוי"ה ותינצל. ר' יצחק הלך לדרכו וראה מיד ניסים גלויים, במהלך נסיעתו ברכבת עצרהו חיילים גרמנים וביקשו לראות את דרכונו, והוא מלחש לעצמו את הפסוק, ולא שמו לב שהדרכון מזויף. וכך חזר הדבר ע"ע כמה פעמים.

כשלקחהו למחנות נפצעו ברגלו והעלוהו לרכבת יחד עם כל החולים, הוא ידע שהם מוסעים להשמדה ולכן בתחנה הראשונה קפץ מהרכבת והתחבא בשדה סמוך בקוצים שהגיעו לגובהו. אולם הנאצים הבחינו כי אחד חסר והם שילחו את כלביהם לחפשו, כלב אחד מתקרב אליו, ור' יצחק אומר 'יבוא המלך והמן היום', והנה הכלב מולו מסתכל לו בעיניו אך לא מוציא אף נביחה קלה וחוזר לרכבת והיא ממשיכה בנסיעתה.

ר' יצחק שירך את רגליו הפצועות והצליח להגיע לשטח שבשליטת הרוסים, שם אושפז בבית החולים בו נדבק במחלת הטיפוס שרבים חללים הפילה, כששכב על ערש דוי כבר שמע שני גוים מחלקים בינם את ירושת בגדיו.. ואז נפלה עליו תרדמה וכיון שראו בכך כבר הניחוהו בחדר המתים ולפתע רואה הוא מולו את זקינה הגדול בעל ה'ישמה לב' שאומר לו: יצחק, דו ועסט ארויס גיין פון דא! [יצחק, אתה תצא מפה] ופתאום הגיח יהודי אלמוני שטיפל בו והאכילו עד שחזר לכוחותיו..

אחרי המלחמה שבה אשתו לגראסוורדיין שם ישב בעל המנחת יצחק בראש בית דין שדן בעגונות הרבות שהיו אז, שני יהודים הופיעו בבית הדין והעידו כי ראו את בעלה בחדר המתים ולא ניכרו עליו סימני חיים, ובית הדין התירה להנשא. אולם היא אמרה כי מרגישה שבעלה חי וכי היא תחכה לו כאן עד שיחזור. ארבע חודשים עברו בהם נראתה בפני כולם כמי שצרותיה שיבשו את דעתה, אבל לבסוף בא הרוג ברגליו..

בבחרותו לקח ר' יצחק על עצמו את חינוכו של אחיו הצעיר היתום, ולקראת הבר מצוה שלו קנה לו סידור קטן בו ציין לו היכן המנהג למשמש בתפילין ולנשקם. בהגיעו למחנה המוות זיהה חייל נאצי את הסידור וזרקו בבזיון ארצה ומאז נאבדו עקבותיו. עשרות שנים אח"כ כששימש ר' יצחק כמנהל הת"ת היה צורך לפנות את הגניזה [ששכנה בחלל שתחת הבית שני] בו היו משתמשים גם תושבי השכונה, קרא ר' יצחק לשני ילדים שיעזרו בסחיבת השקים והנה מתוך אחד השקים נפל ספר, הילד החזירו והוא נפל שוב, כשהתבונן ר' יצחק מהו הספר נדהם לגלות שזהו הסידור שנתן לאחיו, שנתגלגל באורח פלא לחוגינו.

בשנות המלחמה הזדמן לו לר' יצחק לראות פעם גווילי ס"ת מתגלגלים בבזיון נורא, ואמר לעצמו שכתיוקן לזה כשיזכהו ה' לבוא אל המנוחה ואל הנחלה יכתוב בעצמו ספר תורה מהודר, במשך שנים למד את עבודת הספרות וגם עשה שימוש אצל סופרים, כתב כמה מגילות ע"מ להתרגל וחילקם לקרוביו, עד שבשנת תשל"ג החל לכתוב את הס"ת, כאשר לפני כל פסוק היה לומדו עם רש"י ושאר מפרשים, והיה טובל במקוה וכך כתב את ספרו בקדושה ובטהרה, שמונה שנים אח"כ זכה לברך על המוגמר ובהושענא רבא תשמ"א [ביום בו הכניס מרן החתם סופר ס"ת] שעות אחדות קודם כניסת שמחת תורה, הוכנס הס"ת המהודר לבית מדרשו ברוב פאר, ולשמחתו של ר' יצחק לא היה גבול.

כשהוא מצויד בברכת הקודש שהיתה לו לצידה לדרך, קיבל ר' יצחק לידיו את מושכות ניהול וניווט הת"ת בדרך הסלולה, כשכל חשקו ומרצו שקוע בהצלחתו של כל תלמיד ותלמיד, התלמידים אף מצאו בו אוזן קשבת, והיו משיחים בפניו את דאגתם שבליבם ותמיד היה קשוב למצוקותיהם בסבלנות אין קץ ומייצעם כי ה' הטובה עליו, כל תקופה היה אף נושא שיחה מוסרית לפני צעירי הצאן כשהוא מחדיר במ למען ילכו בדרך ה', בשימת דגש מיוחד לבל יסורו ממסורת האבות על קוצו של יו"ד של כל הלכה ומנהג ישראל. ר' יצחק היה דמות וסמל למחנך אמיתי שכל אישיותו ומהותו הקרינה הליכה בדרך טובה, בבחינת 'וילך משה וידבר', וכמו שהיה רגיל על לשונו כי 'אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם' שמחנך צריך שגם בלי לדבר, יראו בו דוגמא אישית. גודל פיקחותו ועינו החדה בשדה החינוך היתה לשם דבר, ובכל ענין ונושא היה מביא רעיונות יצירתיים שיתנהל באופן שיספג בתלמידים למען יעמדו ימים רבים. לדוגמא, מקובל כי התלמידים יוצאים לבין הזמנים בערב ת"ב, ר' יצחק לא היה ניחא לו שבערבו של יום בו מתאבלים על החורבן יצהלו התלמידים על בוא חופשתם, ע"כ ראה לתקן שהזמן לא יסתים לגמרי בערב ת"ב אלא אף יום לאחמ"כ באו התלמידים לת"ת והתפללו תפילת שחרית ולאחמ"כ היה משמיע דברי חיזוק איך לנצל ימי ביהו"מ הבאים לקראתם, ורק אז שחררם לביתם.

אהבתו ומסירותו לכל תלמיד היתה ללא גבול, כשתמיד היה שגור על לשונו מילות עידוד וחיזוק, וגם כשהיה צריך ליסר תלמיד על התנהגות שלילית היה באופן ששמאל דוחה וימין מקרבת לפלס דרכו בדרך ישר וכמו כן גם הצרכים הגשמיים של התלמידים היו תמיד בראש מעייניו, דוגמא אחת מני רבות סיפר תלמיד שלהוריו לא היה כדי צרכם לכלכלת הבית וכשנקרעו נעליו והגיע לת"ת במנעליו הקרועים, הלך ר' יצחק בגפו לחנות נעלים ושילם מהונו עבור מנעלים חדשים לילד. תלמיד אחר שמנסיבות משפחתיות הוצרך למקום לינה, דאג לו ר' יצחק למקום שינה ולא שכח אף לקנות לו ספר לקריאה לפני השינה.. לא רק לתלמידים אלא לכל יהודי באשר הוא היה ליבו הרחום והאוהב דואג. מנקה הרחוב היה מקבל ממנו מדי ערב שבת שני חלות ביתיות טריות. פעם ראה שני יהודים שהסתכסכו ביניהם, והוא ניגש לפשר באומרו כשעושים 'עושה שלום' מתכופפים ולוקחים כמה צעדים אחורה, כי למען השלום חייבים להתכופף ולוותר.. לאמו שניצלה מהתופת ועלתה להתגורר בעירונו, היה עולה דבר יום ביומו לבקרה.

ר' יצחק שמר מכל משמר על המשך מסורת אבותינו, והנהיג את כל מנהגי הקהילה בקרב תלמידי הת"ת, כאמירת סליחות בה"ב ובימי שובב"ם ת"ת, וכן בתפילות יו"כ קטן, בהם היה ניגש לפני העמוד ומתחטא לפני קונו עד שהתלמידים התבטאו כי הרגישו כמו בתפילת נעילה. גם כשנכנס לת"ת מלמד ליטאי [ר' ר. ש. ז"ל] הורהו ר' יצחק כי ההברה בה הוא מלמד את התלמידים צריכה להיות כמנהג הקהילה. תפילותיו היו תמיד ברגש ובתחנונים, ושימש גם כבעל תפילה בבית מדרשו בימי הסליחות ובימים הנוראים ואף היה משמש כמגיד שיעור בקהילה, והיה נושא מדברותיו לפני בני הקהילה בהזדמנויות רבות.

ר' יצחק מוקף בתלמידים במהלך טיול לילדי הת"ת, בשנת תשי"ז



זכרון הקהילות

קהילת מטרסדורף - פרק שני

זכור ימות עולם

הגאון הגדול ר' שמואל עהרנפלד זצ"ל אב"ד מטרסדורף
בביקור בקהילתנו בחודש סיון תשי"ט



אחרי הגאון רבי בונם אייגר קראו קהל מטרסדורף את הגאון כליל התפארת רבנו שמעון סופר לרבם. ויכבדוהו מאד וכל הדיינים נהגו בו כבוד גדול והוא הרים מאד קרן קהילתו. ק"ק פאפא קראוהו להם לאב"ד, אבל רבנו שמעון לא עזבום, עד שקרתא קדישא קראקא לקהוהו באהבים לנשיאם.

כבוד התורה הלך וגדל ובנות מטרסדורף לקחו להן ת"ח ובעלי ישיבה לאנשים. וכך זכתה מטרסדורף שהגאון לוחם מלחמות ה' במסי"נ רבנו חיים סופר זצ"ל בעל מחנה חיים אב"ד בודאפעסט היה חתן העיר למוקיר רבנו שדאג לקדוש ה' מגדולי תלמידי החת"ס, שנים ישב רבנו חיים סופר סמוך על שולחן חמיו. והוא הגבר אשר העמיד את דורו בתורה ומעשים. ומי כמו הגאון רבי חיים שידע לעמוד בשער נגד הפריצים מהרסי דת ודין ומחללי שם שמים, במלחמת ה' בשנת תר"ל יחד עם אחיו הגאוני רבתינו רבי זוסמן סופר בעל דמשק אליעזר אב"ד קפאקש ורבי נפתלי סופר זי"ע.

ותדבק נפש קהילת מטרסדורף ברבם מרנא החת"ס ויקחו להם את נכדו בן בתו, את הגאון העצום עמוד הימיני רבנו שמואל עהרנפלד זצ"ל בעל חתן סופר לרב אב"ד. הוא הגדיל לעשות במטרסדורף, השקיע כוחות עצומים בישיבתו אשר ממנה יצאו עדרים עדרים למאות שהתחממו לאור תורת רבם, והוא עמד בראש הלוחמים נגד המתחדשים מחשכי אור היום ועוקרי שם שמים, רדפם עד כלם. בעל חתן סופר היה חלש מטבעו אבל איתן ברוחו, תורה וקדושה ויראה שתל בבית מדרשו הבית אשר יסד זקנו בעל חת"ס. תלמידיו היו כולם אנשים צדיקים מנהיגי ישראל בדורנו האחרון.

הגאון הצדיק רבי שאול בראך זצ"ל אב"ד קאשוו לעת זקנתו ביקר פעם במטרסדורף. בהשתוקקות עצומה בא לביהמ"ד של רבו החתן סופר. אחרי תפילת מנחה שהתפלל במקומו הקבוע כשהיה תלמיד הישיבה אמר להרב מרא דאתרא שהפציר בו לעמוד במקום הרב: יאמני לי הרב כי מקודש לי המקום הזה שזכיתי להתפלל בבחורות עם רבנו זצ"ל ומי יתן שאוכל עוד היום להתפלל תפילת מנחה כאשר ראינו בפני רבינו החתן סופר זי"ע.

הגאון הצדיק הלוחם לכל דבר שבקדושה רבי יוסף בוימגרטן זצ"ל הדיין של שיפשוהל בוינה היה מתלמידי החתן סופר, בדמעות שליש ובחרדה גדולה הזכיר שם רבו, היה מגדולי לוחמי מלחמת הקודש והצליח לשמור על רוח היהדות בעיר כמו ויען, כמו במטרסדורף תחת רבו החתן סופר.

כאשר נסתלק רבנו החתן סופר ויקחו להם את בנו, איש צנוע מאד אבל משכמו ומעלה הגאון ר' שמחה בונם עהרנפלד זצ"ל ויתנוהו לראש ואב"ד.

הגאון הזה המשיך בדרכי אביו בצניעה והיה חביב ונוח לבריות וצנוע במעשיו מאד מאד. סבל יסורים נוראים בסבל עד אין סוף. הרופא התבטא כי ברב של מטרסדורף אין אבר בריא חוץ משכלו הבהיר והזך ומדותיו הנעלות. למרות חולשתו התחזק לנהל את ישיבתו שעמדה לתפארת.

לראשי אב"ד שמשו במטרסדורף גדולי עולם. הגאון העצום רבי אהרן זינגער זצ"ל שהחזיק את התפלא על גודל תורתו ויראתו. הוא החזיק ישיבה חוץ מישיבת האב"ד, והיה מפורסם בפסיקותיו בחו"מ. חתנו היה הגאון רבי יוסף פרעסבורגער זצ"ל אשר כחמיו הצטיין בגודל תורתו וצדקתו, ופאר העניות. והוא אביהם של הגאון רבי מיכאל פאפא הי"ד זצ"ל דינא רבא בפאפא והגאון ר' אבא פרעסבורגער הי"ד זצ"ל אב"ד בונהארט.

דיינים מופלגים ומצוינים הרביצו הרבה תורה ויראה במטרסדורף מהם ידועים הגאון הגדול רבי וואלף תרצית זצ"ל רבו של רבינו הגדול בעל הלבושי מרדכי ממאד. הרב הדיין רבי יעקב הירש בעל מור דרור, דרשן נפלא ואיש מורם מעם, הגאון רבי דוד כהן בעל מנחת כהן, נכדו הדיין המפורסם הגאון רבי דוד כהן הצעיר זצ"ל, והרב הדיין המפורסם הצדיק רבי ליפמן כהן זצ"ל, אבי הרב הגאון רבי יוסף דב הכהן זצ"ל דינא רבא של שיפשוהל וינה, חתן הגאון רבי זלמן שפיצר זצ"ל הרב ומייסד שיפשוהל הלוחם מלחמת ה' בקנאת ה' צבאו בעיר וינה. הרב הדיין רבי ליפמן הוא חותנו של הצדיק ר' נחמיה פרידמן זצ"ל רב דביהמ"ד מרפא לנפש בוינה, אשר ידע לקרב ולאחד את יוצאי שבע הקהילות שהתישבו בויען לאיגוד של יראי ה'. בניו הם הרב מנחם דוד פרידמן ז"ל ממלא מקומו, ומנהל בית היתומים שעמד לתפארת בכדן ע"י וינה, הרבני מו"ה ישראל פרידמן ז"ל מנחן גדול שזכה להעמיד דור ישרים בחניכיו. כן שימש במטרסדורף לדיין הרב מו"ה גבריאל מילר זצ"ל שהיה ת"ח מובהק ומורה הוראה מפורסם. הוציא לאור ספר יקר אוצר אגדות, הראשון שסידר כל מאמרי חז"ל לפי ענייניהם, ואת הספר ברורי המידות, שבו מברר כל עניני השיעורים. ידוע ומפורסם היה רבי אליעזר דרעזניץ ז"ל תלמיד רבנו יהודה אסאד זצ"ל, איש צנוע וירא חטא גדול. יקר ונכבד בדור האחרון היו רבי אליעזר קייזער ז"ל שכבדוהו ופארוהו כל תושבי מטרסדורף אף הגוים בעבור צדקתו ותמימותו. וכן רבי לעמיל בענדעקט ז"ל מלמד הת"ת אשר צדקתו גדלה, והיו מכובדים מאד בעיני קהילה. אשריך מטרסדורף שנכנסת בתורה ויצאת בתורה.